

De brokkede sig vældigt over, at lovforslaget ikke også omhandlede dem, så de også kunne få lov til at sende flere og mere omfattende reklamer uden så mange kodekser, som tilfældet er i dag. Efterfølgende kom så de lokale tv-stationer og sagde: Kan det virkelig være rigtigt, at I vil give TV 2 bedre reklamevilkår, mens I har glemt at tage os med?

Jeg synes, det er nødvendigt at få sagt i dag, at hverken den lokale radio eller det lokale tv er glemt, men problemet er, som de pågældende stationer vil kunne konstatere i dag, at der kun er et mindretal bestående af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet, som er interesseret i at få lempet disse reklameregler; resten af Folketinget har deponeret deres reklamesynspunkter i disse gamle, forstokkede, puritanske holdninger om, at reklamer er noget forfærdeligt noget.

Folketinget har jo haft den diskussion mange gange, men det, der er det ulykkelige, er, at hver gang vi tager den, må vi konstatere, at angrebene – hvis jeg må bruge det udtryk – mod de danske seere altså er steget gevaldigt. Vi har hidtil haft det halvsvenske TV 3, som via England osv. sender disse reklamer til Danmark, men i den samme koncern sender man nu også både ZTV og TV6 til danske seere – igen uden nogen som helst reklamebegrænsning.

Flere og flere danskere har valgt at købe parabolmodtagere og kan derfor se alverdens fjernsynsprogrammer, hvor der ikke er tilsvarende stramme reklameregler. Det dybt ulykkelige er, at man i regeringen og den øvrige venstrefløj bilder sig ind, at man ved at have de stramme danske reklameregler er i stand til at forhindre, at folk ser disse forfærdelige reklamer. Men det eneste, man opnår, er, at man forhindrer, at TV 2, lokalradio og lokal-tv kan tjene nogle af disse mange reklamekroner. Man puffer disse penge ud over landegrænsen og lader dem havne i svenske, engelske og andre firmaers kasser. Og det er faktisk, hvad det her drejer sig om, hverken mere eller mindre.

Regeringen har så med kulturministeren i spidsen sat vand over til en såkaldt kulturdebat om hele radio-tv-området hen over sommeren, men uanset hvor meget man nærlæser ministerens 20 spørgsmål, så har ministeren kemisk rensset det for en stillingtagen til, om de reklameregler, vi har, er hensigtsmæssige. Den diskussion er der ikke lagt op, for den puritanske holdning hersker stadig væk; det er end ikke noget, man ønsker at diskutere.

Derfor kunne man fra regeringens side udvise noget politisk mod og være med til at føre dette lovforslag igennem. Forklaringen på, at regeringen ikke tør gøre det, er, at regeringen har deponeret sine synspunktet i lommen på SF, hvis synspunkter på reklameområdet er præcis de samme, som de var for 20 år siden. Det er regeringen, den danske befolkning og den danske reklameindustri problem, at en hel regering har deponeret sine stemmer hos et lille parti som SF med nogle gamle holdninger til reklamer.

Derfor må man ude omkring – i lokalradio, lokal-tv, TV 2 osv. – ruste sig med tålmodighed og afvente den store generelle debat til efteråret og så håbe på, at fornuften i mellemtiden sejrer.

Det, der bare er ærgerligt, er, at den mellem-liggende tid bliver brugt til, at ganske mange danske kroner forsvinder hen, hvor de ikke gør den gavn, som vi alle sammen ønsker, og hvor de kunne blive brugt til at producere noget dansk fjernsyn, noget kvalitet i Danmark. Det er ærgerligt, og det er et ansvar, som udelukkende regeringen må pådrage sig.

Helge Sander (V):

Hr. Søren Hansen har fuldstændig ret i, at reklamer i sig selv ikke er det mest interessante; men det er interessant, at hr. Søren Hansen på samme tid taler om kvalitet. Og her er der noget, som jeg mange gange synes Socialdemokratiet og også i dag hr. Søren Hansen misforstår, nemlig det, at kvalitet koster penge – hr. Søren Hansen nikker, og det er jeg glad for. Det er netop i erkendelsen af, at kvalitet koster penge, at vi siger, at det trods alt må være en fordel, at man får større indtægter og færre udgifter. De større indtægter får man ved at få mulighed for at sælge nogle af sine produkter og de færre udgifter ved, at man letter administrationen.

Det er lige det stik modsatte, Socialdemokratiet taler for i dag, og som det nu også sætter handling bag ved at stemme imod det forslag, som vi har fremsat. Det går nemlig ud på at give TV 2 forbedrede reklamemuligheder i lighed med de øvrige reklamebærende kanaler og færre udgifter til bl.a. kontrolfunktionerne – ikke mindst med hensyn til den tossethed, man har i dag, hvor hovedredaktionen ligger i Odense og reklameselskabet i København. Det er jo en reminiscens, som gang på gang siden 1986 har givet anledning til nogle mærkværdigheder, specielt i betragtning af, at man i dag kan tage telefonen, hvilket gør, at afstanden i princippet ikke længere har betydning.